

IVAN BATURIĆ

Potkraj mjeseca veljače hodnicima, kabinetima, predavaonicama i laboratorijima *Geotehničkog fakulteta* u Varaždinu nenadano se raširila vijest, u koju mnogi nisu vjerovali, da je Ivica teško bolestan. Iako vidljivo shrvan bolešću, ali još uvijek u stalnom pokretu kao na *feder*, bio je prisutan obrani diplomskog ispita svojega kandidata 1. ožujka 2000.

Dr. sc. Ivan Baturić rodio se 22. XII. 1929. u Zagrebu. Stjecajem okolnosti kao osamnaestogodišnjak odlazi (kao ravnopravni član ekipe, a ne kao sin dr. Josipa Baturića – profesora osnivača *Rudarskog odjela Tehničkog fakulteta u Zagrebu*) na terenske vježbe studenata rudarstva iz *Rudarskih mjerenja i hidrogeoloških geofizičkih istraživanja*. To ga je ponukalo da upiše, studira i da diplomira *geološki smjer na Rudarskom odjelu Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu* 1957. godine. Počeo je raditi na vrlo zahtjevnoj katedri za *Rudarska mjerenja i geofizička istraživanja*. Odlazi 1959. godine na hidrogeološka istraživanja solnog revira *Rudnika soli Tušanj* u Tuzli. Već ujesen 1960. biva izabran za asistenta iz kolegija *Rudarski istraživački radovi sa geofizikom i Rudarska mjerenja* na tek otvorenom *Rudarskom fakultetu* u Tuzli. Godine 1963. izabran je za predavača iz *Primijenjene geofizike, Rudarskih mjerenja i Rudarskih planova*. Usporedno je šef odjela za *Rudarska mjerenja i geofizička istraživanja u Institutu za rudarska i kemijsko-tehnološka istraživanja* u Tuzli. Habilitacijski mu je rad prihvaćen 1966., a 1967. izabran je za *docenta*. Tako 1968. godine na *poslijediplomskoj nastavi iz Rudarskih mjerenja i Geofizičkih istraživanja na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu* u Zagrebu predaje *Odabrana poglavlja iz računa izjednačenja s električnom analogijom*, a u sljedećem semestru kolegij *Gravimetrija*.

Bio je omiljen među kolegama rudarskim mjernicima, tj. geodetima zaposlenima u *Centralnom mjerništvu* na rudokopima, zbog izrazite ljudske topline i vedre naravi. Njegovo golemo iskustvo nije bilo samo njegova svojina.

Sudjeluje 1972. u osnivanju *Komiteta za rudarska mjerenja* pri *Dit -u* te ostaje dugi niz godina članom *Izvršnog odbora*.

U Tuzli sudjeluje u radu kao delegat, član ili kao predsjednik mnogobrojnih odbora i stručnih komisija. Bio je član i predsjednik *Naučnog savjeta za geologiju, hidrogeologiju, geodeziju, geofiziku i inženjersku geologiju*, za izbor u *naučna i stručna zvanja za BiH*.

Prihvaćena mu je tema doktorske disertacije 1974. god. u Ostravi, poznatom *Rudarskom fakultetu za Istočni blok*.

Koncem 1977. dolazi do integracije Fakulteta i Instituta, gdje se novom koncepcijom 60 % rada ostvaruje na fakultetu, a 40% u institutu. Osim izbornog predmeta *Primijenjena geofizika* drži predavanja i iz *Inženjerske geologije*. Povjereni su mu i predavanja iz kolegija *Geodezija i Rudarska mjerenja*. Koncem 1978. imenovan je rukovoditeljem tima I-A od 16 inženjera geologije (od toga 3 doktora i 4 magistra geoloških znanosti) na geološkim istraživanjima u BiH.

Boraveći na rudarskim učilištima u Pragu, Bratislavi, Ostravi, Poprdu, Hanoveru, Kutnoj Hori stekao je mnoga inženjersko-geotehnička saznanja te se počeo isticati u radu sa studentima

Nakon službovanja u Tuzli osniva novu obitelj i dolazi u Varaždin 15. IX. 1981. kao stručnjak akademijske erudicije za kolegij *Geofizike na OOUR Viša geotehnička škola*.

Doktorsku je disertaciju vrlo uspješno obranio na *Vysoké školy bánské v Ostravě* na katedri za *Dulní merictví* 1992. god. pod naslovom *Vyrounání hornických merichých sítí analogovou a digitální technikou*.

Kolega Ivica zaklopio je svoje oči 26. III. 2000.

U ime djelatnika *Geotehničkog fakulteta* od cijenjenoga kolege i dragog prijatelja dirljivim riječima i stihom oprostio se dr.sc. Marijan Meštrić.

Oproštajnu pisanu riječ prodekana dr.sc. Lavoslava Sekovanića pročitao je student Dario Srebačić pred mnogobrojnim studentima svih generacija, prijateljima, kolegama i obitelji 28. III. 2000. na prelijepom starom i svjetski poznatom Varaždinskom groblju:

Dragi profesore,

u Vašim stručnim i znanstvenim radovima sve relacije opisane su tako da je jedan čimbenik, uvijek bilo vrijeme – sekunde, minute, sati, godine.

Ako se to isto vrijeme, koje se beskonačno proteže i koje nema kraja usporedi s nama, onda je život samo kratki zujezdani bljesak. Zato na tom kratkom putu činite dobro i ne povrijedite bližnjega svoga – govorili ste.

Mi smo svjedoci vaše borbe. Zaista, potrebna je velika snaga i ljubav za podizanje mnogobrojne obitelji, a istovremeno da se iskaže sva briga i pažnja prema nama studentima, pri zahtjevnom i složenom procesu prijenosa znanja. Zato, dragi naš nezaboravni profesore hvala Vam za sve dobro što ste učinili za nas – i neka Vam je laka hrvatska zemlja.

Božidar Kanajet, Ivan Gotić

DUŠAN MIŠKOVIĆ

Duboko nas je potresla žalosna vijest da je u Ljubljani 5. svibnja 2000. godine, nakon teške bolesti, preminuo naš kolega Dušan Mišković, dipl. ing. geodezije, savjetnik u Geodetskoj upravi Slovenije. Svima nama koji smo s njim dugo i plodno surađivali bilo je teško pri pomisli da više nećemo vidjeti uvijek veselog, ali i ozbiljnog, vrijednog i vrlo angažiranog Miška kad je to trebalo u stručnom radu. Naime, kolegu Dušana Miškovića od milja smo zvali Miško.

Rođen je 1. lipnja 1955. godine u Mariboru. Maturirao je u gimnaziji u Zadru 1974. godine, gdje je zavolio i plivački šport.

Na Geodetskom odjelu Fakulteta za građevinarstvo i geodeziju (skraćeno FGG) u Ljubljani obranio je u lipnju 1985. godine diplomski rad *Določitev geoidnih točak z metoda astrolaba v Karavankama*.

vankah (Određivanje geoidnih točaka pomoću astrolaba u Karavankama). Kao što se iz naslova njegova diplomskog rada vidi, on je već za vrijeme studija pokazao zanimanje i afinitet za istraživanje u području više geodezije, tj. geodetske astronomije, fizikalne geodezije i satelitske geodezije. Za studija je sudjelovao u mnogobrojnim stručnim zadacima Katedre za geodeziju Fakulteta za građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani. Tako je već kao student stekao iskustvo i postao vrsni opažatelj na svim vrstama geodetskih instrumenata.

U Geodetski zavod Slovenije u Ljubljani zaposlio se 1986. godine. To je bilo njegovo prvo djelatno mjesto gdje se iskazao radom na mnogim radnim zadacima kao što su komasacije, uspostava geodetskih mreža, geodetska izmjera itd.

U velikoj želji za stručnim i znanstvenim usavršavanjem, 1987. godine upisao se na poslijediplomski studij na Geodetskom odjelu Fakulteta za građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani. Nakon što je položio sve ispite predviđene nastavnim planom i programom poslijediplomskog studija, prijavio je 1991. magistarski rad pod naslovom *Izdelava in testiranje Deichlovega klina* (Izrada i testiranje Deichlova klina). U okviru poslijediplomskog studija put ga je doveo do njegova afiniteta prema geodetskoj astronomiji, tj. do izradbe automatiziranog instrumenta za astronomska opažanja. Međutim, velika je šteta što nije završio taj rad zbog velikih obveza na radnome mjestu. Naime, opće dobro i napredak struke bili su mu važniji od njegova osobnog napredovanja.

Kao afirmirani mladi geodetski stručnjak kolega Mišković je 1992. godine prešao na novo radno mjesto u Geodetsku upravu Republike Slovenije u Ljubljani. Ono mu je omogućilo da pokaže sve svoje organizacijske sposobnosti i mogućnosti, tj. da pokaže sve kvalitete vrhnog